

го последната, неочеквано дошли стражи, заловили кардинала и наник епископ Власий, който го придружавал от Рим още, върнали ги обратно и ги завели в никакво кралско имение, три дни далеч от нашата граница. Снощи дойде пратеник на войводата ни Емерик искал от кардинала да ми прати писмо с което да ме повика на никакъв остров сред Дунава, където да се срещнем и разгледаме въпроса за границата с Унгария.

САДА МАТЕЯ ДРАГОТА

Е? Ще отидеш ли, царство ти?

КАЛОЙН /засмива се /

Знам точно какво мислите сега. Не. Няма да отида. Сега най-съм нужен тук. Не само за ония, отвъд, латините, а за ония тук. /строго/ Няма нещо което да не ми е известно. Имената им са в ръцете ми. Но не е време сега за вътрешни крамоли. Няма да отида на Дунава да преговарям с Емерик, защото кардиналът отказал да ми прати такова писмо. Той отвърнал, че Емерик може да преговаря само с един коронясан цар.

САДА

Как тогава Балдуин ще преговаря с некоронясан цар? Как ще му стане приятел? Ще откаже!

КАЛОЙН

Можеби това е което искам! Той да откаже. За да не може папата да ме укори, че аз не желая съюз с кръстоносците! Разбрахте ли?

/тримата навеждат глава виновно /

СТРАЖ

Рицарят Пиер дьо Брамбо!

МАТЕЯ

А заложници?

СТРАЖ

Заложник останал болярът Сеслав.

/на прага се явява великан, облечек в железни доспехи
След него няколко рицари/